

Майка й гледа, но вжн зимен  
Скреж покрил е джрвесата;  
През мжглата скрежовита  
Слжнчеви лжчи в позлата.

Малките врабчета гладни  
Между скреж над снег подхвжрват  
И печално, жаловито  
Всред неволята поцржкват...

— „Милото ми! Пролетта е  
В твойта душа блага.  
На ти хлебец за врабците,  
Натроши им, драга!“ —

Р. С. Тошкин.

София, 1922 г.

## Приятелите на земеделцеа.

(Превод от френски).

Безбройно множество насекоми от всекакъв вид се опитват да унищожат нашите жжтви. Ала, за щастие, една армия, сжщо така многобройна, с леки крилца, с проникателни очи, идва на помощ на човека.

В туй време, когато майските бржмбари на десетки хиляди сж улетели, за да турят в земята яйцата, отдето ще издeze белият червей, врабчетата вече сж готови да се нахвжргат. Добри работници, на работа! Като удрят силно с човката, те убиват насекомото, чийто червей щеше да унищожи житото, и го отнасят в гнездото си. Ето, аз придружавам един от тия благородни работници до самото му гнездо и наброявам 1400 крилца от бржмбари, които той изхвжрлил на земята, след като труповете им е дал на своите малки! Благодарение на врабчетата, белите червеи нема да изтребят корените на житните растения.

Освен това, когато житоядците се вмжкват през житата, за да оставят своите яйца в класовете, виждам една птица да слиза отвисоко: това е *измали-овчарчето*; неговите проникателни очи сжгледали сж злосторниците-насекоми: то бжрже удря с човката си, и всеки удар коштува живота на един опустошител на нашето плодородие; само в един ден